

ความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด

ธนิต แจ่มขันธ์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษาของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการสอน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 148 คน คัดเลือกโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิโดยการเทียบสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษาของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน 2) ด้านงานวัดผลและประเมินผล 3) ด้านงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และ 4) ด้านงานสื่อการเรียนการสอน ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .975 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษาของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ด้านงานสื่อการเรียนการสอน ด้านงานวัดผลประเมินผล และด้านงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษาของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน 3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ

ความคิดเห็น ครู การจัดการศึกษาระบบทวิศึกษา

บทนำ

การอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่มีส่วนในการนำไปสู่การสร้างกำลังแรงงานที่ยั่งยืน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในฐานะองค์กรหลักที่มีหน้าที่ในการผลิต และพัฒนา กำลังคน ในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ซึ่งเป็นกำลังคนระดับกลาง ที่เป็นหลักใน การพัฒนาเศรษฐกิจทั้งด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรมหลัก และธุรกิจบริการของ ประเทศ จัดให้ผู้เรียน มีความรู้ มีทักษะวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะทาง พร้อมทั้งทักษะประสบการณ์ ไปใช้ในการประกอบอาชีพสร้างผลผลิตและรายได้ เกิดการพัฒนาอาชีพอย่างมั่นคง ยั่งยืน (สำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2550, หน้า 3 – 5) โดยจัดการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency Based) ที่เน้นการเรียนรู้ แบบบูรณาการ ทั้งความรู้ ทักษะ เพื่อให้ได้กำลังคนที่สอดคล้อง กับความต้องการในการพัฒนาประเทศทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ จากการฉายภาพแนวโน้มอนาคต (Forecasting of futures) ทางด้านการศึกษาที่จะเกิดขึ้น ใน 5 ปี ข้างหน้าของสำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา ที่เกี่ยวกับการจัดการอาชีวศึกษา พบว่า การอาชีวศึกษาจะมีบทบาทที่มากขึ้นในการ พัฒนาประเทศ สถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับตาม ความคาดหวังและความต้องการของ สถานประกอบการต่างๆ ที่เป็นผู้ใช้ผลผลิตจากการอาชีวศึกษา (สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2550, หน้า 23 – 25)

การจัดการอาชีวศึกษาไทยในลักษณะขององค์ความร่วมมือได้มีการพัฒนาและนำแนวคิด หลักการ และวิธีการจากต่างประเทศมาใช้ โดยเฉพาะการจัด การอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ที่จัดโดย สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ได้พัฒนาจากการจัดการศึกษา ฝึกอบรม เรียกว่า Dual Vocational Training System (DVT) ของ ประเทศสหพันธ์รัฐเยอรมัน และนำแนวคิด หลักการจากประเทศต่างๆ ในยุโรป เช่น ระบบสหกิจศึกษา (Cooperative education system) ซึ่งเชื่อมโยงสถานประกอบการและชุมชนเขามารวมจัดการศึกษาเพื่อให้นักเรียน นักศึกษา ได้มีประสบการณ์ตรง จากการฝึกปฏิบัติงานจริง ที่จะทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สำนักงานโครงการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี (2553, หน้า 3-4) ยังได้สรุป เรื่องการกำหนดจุดเด่น ของความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิ ภาคี ที่ว่าจุดเด่น ที่สนับสนุนความก้าวหน้าของระบบนี้คือ การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงาน การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี โดยใช้งบประมาณของกรมอาชีวศึกษา ก็เป็นข้อสังเกตอีก ประการหนึ่งว่า สถานศึกษาที่จัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีได้เดินมาก่อนข้างจะถูกทางในเรื่อง นี้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2552 หมวด 1 หน้าที่ และการบริหารงานของสถานศึกษา สถานศึกษามีหน้าที่จัดการศึกษา ฝึกอบรมและส่งเสริมการ ประกอบอาชีพของประชาชนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการ

อาชีวศึกษาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามนโยบายของรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ โดยได้กำหนดให้ฝ่ายวิชาการแบ่งออกเป็นแผนกและงาน ดังนี้ 1) แผนกวิชา 2) งานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน 3) งานวัดผลและประเมินผล 4) งานวิทยบริการและห้องสมุด 5) งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และ 6) งานสื่อการเรียนการสอน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการจัดการศึกษาระบบทวิศึกษา ในการสำรวจความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษาของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน 2) ด้านการวัดผลและประเมินผล 3) ด้านงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และ 4) ด้านงานสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับ การจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษาของสถานศึกษา รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทาง เพื่อพัฒนาหลักสูตรการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษา ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการสอน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด
ประจำ จำนวน 8 วิทยาลัย รวมทั้งสิ้น 231 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ประจำปีการศึกษา 2560 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน จำนวน 148 คน คัดเลือกโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิโดยการเทียบสัดส่วน
2. เนื้อหาที่ใช้ในงานวิจัย คือ ความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษาของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และด้านงานสื่อการเรียนการสอน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ประจำปี กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูป

ของครูจี้และมอร์แกน จำนวน 148 คน คัดเลือกโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิโดยการเทียบสัดส่วน ประกอบด้วย ครูผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 64.90 และเป็นเพศหญิง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 35.10 ครูมีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 44.60 ประสบการณ์สอน 5-10 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 33.10 และประสบการณ์ในการสอน ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษาของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบไปด้วย แบบตรวจสอบรายการ (Check List) ถามเกี่ยวกับเพศ และประสบการณ์ในการสอน และแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษา 4 ด้าน ด้านการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และด้านงานสื่อการเรียนการสอน และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .975 และผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามด้วยตัวเอง จำนวน 148 ฉบับ ระหว่างวันที่ 5 – 16 มีนาคม 2561 และนัดวันเวลาในการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง และได้รับแบบสอบถามคืน คิดเป็นร้อยละ 100 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าร้อยละ (Percentage) การทดสอบค่าที (t-test) กับตัวแปรเพศ และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) กับตัวแปรประสบการณ์ในการสอน

ผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษาของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านงานอาชีวศึกษาระบบทวิศึกษา ด้านงานสื่อการเรียนการสอน ด้านงานวัดผลประเมินผล และด้านงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ตามลำดับ
2. ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษาของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน
3. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษาของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด พบประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความคิดเห็นด้านงานอาชีวศึกษาระบบทวิศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ ด้านงานสื่อการเรียนการสอน ด้านงานวัดผลประเมินผล และลำดับสุดท้ายคือด้านงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจาก สถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ได้มีการจัดการศึกษาโดยอาศัยความร่วมมือกันของสองฝ่าย จึงเป็นรูปแบบของการจัดอาชีวศึกษา ที่อยู่ในลักษณะของความร่วมมือในที่นี้คือ เป็นลักษณะสองฝ่าย ระหว่างสถานประกอบการและสถานศึกษาร่วมกันฝึกพนักงานให้มีคุณภาพ สองสถานที่ โรงงาน (เน้นในการฝึกทักษะ) และในชั้นเรียน (เน้นในการเรียนด้านทฤษฎี) เพื่อสองวัตถุประสงค์ ได้ฝึกงานที่เกี่ยวข้องกับทักษะและได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จึงส่งผลให้การจัดการอาชีวศึกษา มีเป้าหมายเพื่อการสร้างกำลังคนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่รู้รักงานอาชีพอุตสาหกรรมหรืออาชีพฝีมืออื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศและ สังคมแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน สร้างอาชีพให้กับคนในชาติ เพิ่มทางเลือกให้กับเยาวชน ได้มีโอกาสเลือกเรียนวิชาที่ตนเองสนใจและถนัด ถ่ายทอดความรู้และความชำนาญในการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต รวมทั้งเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน ให้ได้รับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและมีทางเลือกที่หลากหลายในการประกอบอาชีพผู้เรียนสามารถนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ไปใช้ในการประกอบอาชีพ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ มีความรู้พื้นฐานที่จะศึกษาต่อหรือพัฒนาอาชีพของตนเองให้สูงขึ้น และปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีสมรรถนะในการประกอบอาชีพอย่างมีคุณธรรม สร้างผลผลิตและมีรายได้ที่มั่นคง สอดคล้องกับบทสรุปผลงานวิจัยของสำนักงานโครงการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี (2553, หน้า 3-4) เรื่อง การกำหนดจุดเด่นของความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ที่ว่าจุดเด่น ที่สนับสนุนความก้าวหน้าของระบบนี้คือ การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี โดยใช้งบประมาณของกรมอาชีวศึกษา ก็เป็นข้อสังเกตอีกประการหนึ่งว่า สถานศึกษาที่จัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีได้เดินมาก่อนข้างจะถูกทางในเรื่องนี้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุวรรณ เทวกุล (2550 : หน้า 68-72) ได้ศึกษาความต้องการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรมชั้นปี

ที่ 1-3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา พบว่าความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมาก จำนวน 5 ด้าน ระดับปานกลางจำนวน 1 ด้าน ด้านระดับมากเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอน ด้านการวัดประเมินผล ด้านภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านที่อยู่ ระดับปานกลางคือด้านการจัดบริการของวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากหลักการสร้างหลักสูตร ได้แก่ การใช้ข้อมูลที่ถูกต้อง เชื่อถือได้ เพื่อให้ได้หลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น และต้องมีการประสานกันอย่างกว้างขวางระหว่างนักพัฒนาหลักสูตร ครูผู้สอน และบุคคลในอาชีพ ต่าง ๆ ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนฐานสมรรถนะร่วมกับสถานประกอบการและหน่วยงานภายนอกเพื่อจัดรายวิชาและสาขางานให้สอดคล้องกับนโยบาย ความต้องการของตลาดแรงงาน ชุมชน ท้องถิ่น สภาพเศรษฐกิจ วัฒนธรรม เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม จัดทำ รวบรวมและพัฒนาหลักสูตรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อความรู้หรือทักษะในการประกอบอาชีพหรือ การศึกษาต่อซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือกลุ่มเป้าหมายเฉพาะส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและครูผู้สอนในสถานศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ จุดหมายและหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร ตลอดจนระเบียบการจัดการศึกษา สอดคล้องกับ ประชุม ผงผ่าน (2555: หน้า 7) ได้อธิบายการนำแผนการใช้หลักสูตรและการบริหารการสอนไว้ว่า การทำความเข้าใจหลักสูตรการวิเคราะห์หลักสูตร การพิจารณากิจกรรมเพื่อสร้างบูรณาการ การจัดโปรแกรมการสอน การจัดตารางสอน การวางแผนการสอน (ส่วนบุคคล) การวางแผนการสอน (ร่วมกัน) การศึกษาความพร้อมการสอน การประชุม ประสานงานสอนทุกสัปดาห์ การประเมินผล การปรับปรุงการเรียนการสอน และการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจดังนี้ มีความรู้ความเข้าใจ หลักการ จุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตรเป็นอย่างดี มีการวางแผนการใช้หลักสูตร และมีการกำกับติดตามและประเมินผลเป็นระยะและสอดคล้องกับงานวิจัยของ จูไรรัตน์ จันทไทย (2552 : หน้า 85-90) ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในเขตอำเภอภูพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในอำเภอภูพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสกลนคร เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นในระดับมากทุกด้าน และด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในเขตอำเภอ ภูพาน

จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านงานวัดผลและประเมินผล ความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านงานวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก กระบวนการกำหนดตัวเลขให้กับสิ่งที่ต้องการจะวัด โดยค่าที่ได้สามารถบ่งชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของคุณลักษณะนั้นอย่างมีประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ส่งเสริมสนับสนุนครูและผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติตามระเบียบการวัดผลและประเมินผล กำกับ ดูแล จัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลในสถานศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบ ดำเนินการเกี่ยวกับการโอนผลการเรียน ตรวจสอบการให้ระดับคะแนนก่อนเสนอคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาและผู้อำนวยการวิทยาลัย สอดคล้องกับ อัมภา บุญช่วย (2553 : หน้า 136) ได้กล่าวถึง เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ ความเที่ยงตรง คือ ความสามารถจะวัดในสิ่ง ที่ต้องการจะวัดความเป็นปรนัย ข้อสอบควรปราศจากความคลุมเครือของคำถามหรือคำตอบความไม่คงเส้นคงวาในการให้คะแนน ปราศจากอคติในการให้คะแนน โดยอิทธิพลของความคิดเห็นส่วนตัวของผู้ตรวจ ในการออกข้อสอบ ความสมดุล ข้อสอบจะมีความตรงตามเนื้อหาได้จะต้องวัดพฤติกรรมที่ เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ สอนได้รู้ครอบคลุมทั้งเนื้อหาและวัตถุประสงค์ ความยุติธรรม ผู้สอบทุกคนมีโอกาสที่จะตอบถูกความเชื่อมั่น คือ ความคงเส้นคงวาของคะแนนสอบ ข้อสอบที่ดีนั้นเมื่อใช้สอบซ้ำอีก ผู้สอบคนเดียวกันควรได้คะแนนเท่ากัน แต่ในทางปฏิบัตินั้นมีตัวแปรอื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้องและให้เวลาพอเหมาะข้อสอบที่ดี ไม่มีความจำกัในระยะเวลา นั้น แม้ว่าจะต่อเวลาในการทำข้อสอบให้นานเท่าใด คะแนนของผู้สอบก็คงไม่เพิ่มขึ้นอยู่นั่นเองซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2554 : หน้า 24-25) ได้กล่าวถึง การวัดและประเมินผลไว้ดังต่อไปนี้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่ แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพสถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาจะต้องจัดทำหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน และเป็นไปในมาตรฐานเดียวกันจากที่ กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นว่าการวัดผลและการประเมินผลนั้นเป็นสิ่งจำเป็นมากในการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นข้อมูลที่จะได้ทราบความก้าวหน้าในด้านการเรียนของนักเรียนและการสอนของครู ผู้บริหารจึงมีหน้าที่ควบคุมดูแลให้ครูได้มีการวัดผลและประเมินผลของนักเรียนให้เป็นไปตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ อีกทั้งสมควรได้พัฒนาครูในด้านความรู้และเทคนิคใหม่ๆ ในการวัดผลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.3 ด้านงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการศึกษาโดยอาศัยความร่วมมือกันของสองฝ่าย จึงเป็นรูปแบบของการจัดอาชีวศึกษา ที่อยู่ในลักษณะของความร่วมมือในที่นี้คือ เป็นลักษณะสองฝ่าย ระหว่างสถานประกอบการและสถานศึกษาร่วมกันฝึกพนักงานให้มีคุณภาพ สองสถานที่ โรงงาน (เน้นในการฝึกทักษะ) และในชั้นเรียน (เน้นในการเรียนด้านทฤษฎี) เพื่อสองวัตถุประสงค์ ได้ฝึกงานที่เกี่ยวข้องกับทักษะและได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด โดยการดำเนินการศึกษาวิชาชีพโดยร่วมมือกับสถานประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถไปประกอบอาชีพได้ จัดทำแผนและคู่มือการฝึกงานตามโครงสร้างของหลักสูตร ร่วมกับสถานประกอบการในการวิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาและมาตรฐานรายวิชาที่จะฝึกอาชีพ การวางแผนร่วมกับสถานประกอบการในการนิเทศ ติดตามการฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ และมีการวัดผลและประเมินผล ควบคุมกำกับดูแลและแก้ปัญหาต่าง ๆ ประชุมสัมมนาครูฝึก ครูนิเทศ เพื่อร่วมกันวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และติดต่อประสานงานกับแหล่งงานและสถานประกอบการเพื่อการจัดหาที่ฝึกงานให้กับนักเรียนนักศึกษา สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วรวิทย์ ศรีตระกูล (2551 : หน้า 74) เรื่อง ความคิดเห็นของสถานประกอบการที่เข้าร่วมการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์กับวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปได้ว่า สถานประกอบการจะได้รับประโยชน์จากการจัดการอาชีวศึกษาระบบ ทวิภาคีเพราะการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ ทั้งสองฝ่ายเป็นผู้ร่วมโครงการที่เท่าเทียมกัน มีการแบ่งอำนาจและความรับผิดชอบในการจัดการ การสนับสนุนส่งเสริมซึ่งกันและกัน น่าจะกล่าวได้ในท้ายนี้ว่า การมีส่วนร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการในทุกเรื่อง ทุกด้าน จะต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ซึ่งเป็นบทบาทสำคัญที่ทั้งสองฝ่ายจะต้องตระหนักเป็นอย่างยิ่ง และสอดคล้องกับ เฉลิมศักดิ์ นามเชียงใต้ (2551 : หน้า 11) และสุราษฎร์ พรหมจันทร์ (ม.ป.ป. : หน้า 4) สรุปได้ว่าสถานศึกษาต้องมีหน่วยงานสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีให้มีประสิทธิภาพ เป็นหน่วยงานโดยเฉพาะและสามารถติดต่อประสานงานได้อย่างรวดเร็ว และให้ทุกสถานศึกษาจัดตั้งสำนักงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี มีหัวหน้างานและเจ้าหน้าที่รับผิดชอบและมีแผนภูมิ การทำงานที่ชัดเจน

1.4 ด้านงานสื่อการเรียนการสอน ความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านงานสื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก เทคนิควิธีการ ซึ่งเป็นตัวกลางทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ได้อย่างง่ายและรวดเร็วเป็นเครื่องมือและตัวกลางซึ่งมีความสำคัญใน

กระบวนการเรียนการสอนมีหน้าที่เป็นผู้นำความต้องการของครูไปสู่ตัวนักเรียนอย่างถูกต้องและรวดเร็วเป็นผลให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม นักการศึกษาเรียกชื่อการสอนด้วยชื่อต่าง ๆ สอดคล้องกับอรรถวรรณ สัมฤทธิ์ (2550 : หน้า 64 - 67) การศึกษาวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สื่อการสอนตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษา จำนวน 286 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบตรวจรายการและแบบมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ระดับปัจจัยและการใช้สื่อการสอนผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สื่อการสอนตามความคิดเห็นของครูอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัย พบว่าปัจจัยด้านตัวครู และปัจจัยด้านผู้เรียนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สื่อการสอนตามความคิดเห็นของครูอยู่ในระดับมาก ส่วนปัจจัยด้านการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สื่อการสอนตามความคิดเห็นของครูอยู่ในระดับปานกลาง 2) ระดับการใช้สื่อการสอนของครูมีสภาพการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายขั้นตอนพบว่า สภาพการปฏิบัติทุกขั้นตอนอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภาพร ปาระแก้ว (2552 : หน้า 48 - 50) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้สื่อการสอนของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้สื่อการสอนของครู ใน 3 ปัจจัยคือ 1) ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อการสอน 2) ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน 3) ปัจจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 346 คน จากประชากร จำนวน 3,461 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อการสอน เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้สื่อการสอนของครูในระดับมาก ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้สื่อการสอนของครู ในระดับปานกลาง และปัจจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจ เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้สื่อสอนของครูในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเป็นต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากปัจจัยหลายอย่าง เช่น ครูในวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษา ปฏิบัติงานกันอย่างมีความเสมอภาค และมีความเท่าเทียมกันในเรื่องเพศ เนื่องจากการทำงานภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษาไม่มีการแบ่งระดับ หรือความสำคัญระหว่างเพศชาย และเพศหญิง แต่คำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคลากรเป็นสำคัญ โดยที่ครูทั้งเพศชาย และเพศหญิง มีการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ด้วยความเป็นมิตร การยอมรับและการไว้วางใจซึ่งกันและกัน ทั้งในด้านความเป็นส่วนตัว และด้านการทำงาน โดยมีพฤติกรรมส่งเสริม

สนับสนุนและมีความคิดเห็นการส่งเสริมสนับสนุน และกระตุ้นให้มีการแสดงออกดังจะเห็นได้จาก การที่คณะครูมีวิสัยทัศน์ร่วมกันมีความผูกพัน ร่วมทั้งการปฏิบัติงานตามวิสัยทัศน์ร่วมกันด้วยนั้น อย่างเต็มความสามารถเพื่อความก้าวหน้าของสถานศึกษา พร้อมกันนี้ทางสถานศึกษาได้สนับสนุน ในด้านการส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษาให้ได้รับการพัฒนาทักษะ ความสามารถเพื่อสร้างสรรคงาน ด้านต่าง ๆ ที่สถานศึกษาได้มอบหมายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงานอย่างต่อเนื่อง และมีความเสมอ ภาคเท่าเทียมกัน ดังที่ วลัยนุช สกุนน้อย (2556 : หน้า 72-75) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัด การศึกษาตามความคิดเห็นของครูศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดนนทบุรี การเปรียบเทียบความ แตกต่างของสื่อการสอนที่นำไปใช้ในการสอนของครูกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดย จำแนกตามเพศ อายุระดับการศึกษาสูงสุดที่ต่างกันพบว่า มีการใช้สื่อการสอนโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ สุเทพ ไตรสุวรรณ (2554 : หน้า 98-99) ได้ทำการศึกษา วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อการใช้สื่อการเรียนการสอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพชรบุรี เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ การใช้สื่อการสอนของครู โรงเรียนคงคาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ใน 3 ประเภท คือ ประเภทวัสดุ ประเภทอุปกรณ์ และประเภทเทคนิคและวิธีการ จำแนกตามเพศ อายุประสบการณ์ใน การสอนและประสบการณ์ อบรมการใช้สื่อการสอน ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู โรงเรียนคงคาราม สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำนวน 78 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูล ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และ One-way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูผู้ตอบ แบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 5.30 อายุระหว่าง 36 - 50 ปี ร้อยละ 57.10 มีประสบการณ์การสอน 21 ปี ขึ้นไปร้อยละ 63.30 และเคยเข้ารับการอบรมการใช้สื่อการสอน 2 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 83.70 โดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีความคิดเห็น ต่อการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษาของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องมาจากปัจจัยหลายอย่าง เช่น ครูในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด มีกระบวนการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้การสื่อสารในการปฏิบัติงาน อาทิเช่น การดำเนินการประชุมคณะทำงานเพื่อ ดำเนินการในด้านต่าง ๆ และระหว่างการทำงานร่วมกันกับคณะทำงานในทีมงานมีความไว้วางใจ เพื่อนร่วมงาน เนื่องด้วยความตระหนักถึงความสำเร็จของงานและสถานศึกษา ซึ่งเป็นภาระความ รับผิดชอบร่วมกันทุกคนในสถานศึกษา ทั้งนี้ประสบการณ์ในการสอนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วย สนับสนุนกระบวนการปฏิบัติงานของสมาชิกในสถานศึกษา กล่าวคือ ครูในสถานศึกษาที่มี ประสบการณ์ในการสอนที่ต่างกันมีการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน โดยการพูดคุย หรือแสดง

ความคิดเห็น ช่วยเหลือและให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน ลดช่องว่าง และอุปสรรคในการทำงาน ส่งผลให้เกิดความก้าวหน้ากับสถานศึกษา การพัฒนาทุกระบบของสถานศึกษาไปในทิศทางเดียวกัน ไม่แยกส่วนหรือเน้นการพัฒนาส่วนใดส่วนหนึ่ง ซึ่งสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวขึ้นอยู่กับที่บุคลากรมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน มีการวางแผนการปฏิบัติงานที่เป็นขั้นตอน ร่วมมือกันทำงาน และพัฒนาสถานศึกษาอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุไรรัตน์ จันทไทย (2552 : หน้า 95) ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในเขตอำเภอภูพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ นิภาพร ปาระแก้ว (2552 : หน้า 71-73) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้สื่อการสอนของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้สื่อการสอนของครู ใน 3 ปัจจัยคือ 1) ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อการสอน 2) ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน 3) ปัจจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 346 คน จากประชากรจำนวน 3,461 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อการสอน เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้สื่อการสอนของครูในระดับมาก ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้สื่อการสอนของครู ในระดับมาก และปัจจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจ เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้สื่อการสอนของครูในระดับมาก และจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันตามอายุการทำงานนั้นโดยรวมทั้ง 3 ปัจจัยไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ด้านงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน สถานศึกษาควรมีการจัดประชุมอบรมและสัมมนาทางวิชาการให้กับบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อคุณภาพของครู ให้มีความรู้ด้านการผลิตสื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล งานอาชีพศึกษาระบบทวิภาคี เพื่อให้เข้าใจตรงกัน และมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และนำผลที่ได้มาพัฒนานักเรียน
2. ด้านงานวัดผลและประเมินผล สถานศึกษาควรสร้างเข้าใจ ส่งเสริมสนับสนุนครูและครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติตามระเบียบการวัดผลและประเมินผลในการดำเนินการเกี่ยวกับการโอนผลการเรียน

3. ด้านงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สถานศึกษาควรเข้าร่วมกับสถานประกอบการในการนิเทศ ติดตามการฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการและมีการประชุมสัมมนาครูฝึก ครูนิเทศ เพื่อร่วมกันวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

4. ด้านงานสื่อการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ผลิต จัดหาสื่อที่ ทันสมัย เช่น สื่อเทคโนโลยีและใช้สื่อประกอบ การเรียนการสอน ทั้งเห็นความสำคัญในการจัดเก็บ และบำรุงรักษาอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของการจัดการศึกษาระบบทวิศึกษา ในด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา

2. ควรศึกษาแนวทางการส่งเสริม และพัฒนาการจัดการศึกษาด้วยระบบทวิศึกษาของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา

3. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาระบบการศึกษาทวิศึกษาของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กรมอาชีวศึกษา.(2543).เอกสารสรุปรายงานผลการประชุมสัมมนาหัวหน้างานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ประจำปี 2553.กรุงเทพฯ:กองแผนงาน.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

จารุวรรณ เทวกุล. (2550). การศึกษาความต้องการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรมชั้นปีที่ 1-3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาวิทยาลัยสงขล.

จุไรรัตน์ จันทไทย. (2552). ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในเขตอำเภอภูพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนครเขต 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาวิทยาลัยสกลนคร.

นิภาพร ปาระแก้ว. (2552). ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้สื่อการสอนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยขอนแก่น.

เฉลิมศักดิ์ นามเชิงใต้. (2551). สถานศึกษาต้องมีหน่วยงานสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีให้มีประสิทธิภาพ.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สินทวี.

ประชุม ผงผ่าน. (2555). การบริหารหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วรวิทย์ ศรีตระกูล. (2551). ความคิดเห็นของสถานประกอบการที่เข้าร่วมการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์กับ วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

วลัญช สกุนน้อย. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการศึกษาตามความคิดเห็นของครูศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุเทพ โตสุวรรณ. (2554). การใช้สื่อการสอนของครูโรงเรียนกงการาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). การพัฒนาการศึกษาและการจัดหลักสูตรอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คุรุสภา.

สำนักงานโครงการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี. (2543). การกำหนดจุดเด่นของความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คุรุสภา.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2550). หลักการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คุรุสภา.

อรรณ สัมฤทธิ์. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สื่อการสอนตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนอาชีวศึกษาเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

อำภา บุญช่วย. (2553). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.